

A Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtása

Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtásáról

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 192. cikkére,
- tekintettel a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtásáról szóló, Bizottsághoz intézett szóbeli választ igénylő kérdésekre (O-00014/2011 - B7-0011/2011 és O-00029/2011 - B7-0013/2011),
- tekintettel a Duna-régióra vonatkozó európai stratégiáról szóló, 2010. január 21-i állásfoglalására¹,
- tekintettel az Európai Unió Duna-régióra vonatkozó stratégiájáról szóló, 2010. december 8-i bizottsági közleményre (COM(2010)0715) és cselekvési tervre (SEC(2010)1489),
- tekintettel a balti-tengeri régióra vonatkozó európai uniós stratégiára (COM(2009)0248),
- tekintettel a 2009. június 18–19-i Európai Tanácsra, amely felszólította a Bizottságot, hogy 2010-re dolgozza ki a Duna-régióra vonatkozó európai stratégiát,
- tekintettel a területi kohézióról és a kohéziós politika jövőbeli reformjáról szóló vita állásáról szóló zöld könyvről készült, 2009. március 24-i állásfoglalására²,
- tekintettel 2006. október 26-i állásfoglalására a belvízi szállítás előmozdításáról: a „NAIADES” – integrált európai cselekvési program a belvízi szállítás érdekében³,
- tekintettel a Régiók Bizottsága „A Duna-medencével foglalkozó uniós stratégia” című, 2009. októberi véleményére,
- tekintettel a Régiók Bizottságának „A Régiók Bizottsága többszintű kormányzásról szóló fehér könyve” című véleményére (CdR 89/2009),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Makrorégiók közötti együttműködés – A balti-tengeri stratégia más európai makrorégiókra való kiterjesztése” című véleményére (ECO/251),
- tekintettel a Tanács munkaprogramjára, amelyet a spanyol, a belga és a magyar elnökség állított össze,

---

¹ HL C 305. E, 2010.11.11., 14. o.

² HL C 117. E, 2010.5.6., 65. o.

³ HL C 313. E, 2006.12.20., 443. o.

- tekintettel a környezetvédelemről szóló Espoo-i, Aarhusi és Berni Egyezményre,
  - tekintettel a vízügyi keretirányelvre és a Helsinki Egyezményre,
  - tekintettel a dunai hajózás rendjéről szóló Belgrádi Egyezményre,
  - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a Lisszaboni Szerződés a területi kohéziót az Európai Unió céljaként ismeri el (EUSZ 3. cikke);
  - B. mivel a makroregionális stratégiák célja a meglévő erőforrások jobb kihasználása a területfejlesztési kérdések megoldása és a közös kihívásokra adandó közös válaszok megtalálása érdekében;
  - C. mivel a regionális politika hatékonyságának növelése érdekében támogatni kell és tovább kell fejleszteni az integrált megközelítés koncepcióját, beleértve az uniós szintű stratégiákként szolgáló makroregionális stratégiák létrehozását;
  - D. mivel a Balti-tengerre vonatkozó stratégia modellként szolgál az európai uniós politikák és finanszírozás egyedi kritériumok alapján meghatározott geopolitikai területi egységeken – makrorégiókon – belüli koordinálásához;
  - E. mivel a 14 EU-n belüli és azon kívüli európai országot – Németországot, Ausztriát, Szlovákiát, Csehországot, Szlovéniát, Magyarországot, Romániát, Bulgáriát, Horvátországot, Szerbiát, Bosznia-Hercegovinát, Montenegrót, Moldovát és Ukrajnát – és 115 millió embert magában foglaló Duna-régió olyan terület, ahol fokozott szinergiákat lehet kialakítani a különféle európai uniós szakpolitikák – a kohéziós politika, a közlekedés- és gazdaságpolitika, az energiapolitika, a környezetpolitika, valamint a bővítési és a szomszédsági politika – között;
  - F. mivel a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégiának ezért össze kell hangolnia és ötvöznie kell a gazdasági, környezetvédelmi, szociális és kulturális elemeket;
  - G. mivel e stratégiának jelentősen hozzá kellene járulnia a többszintű kormányzás javításához és a Duna-régióban működő partnerek és civil társadalom részvételének erősítéséhez, és mivel az elősegítené a régióban a jólétet, a fenntartható fejlődést, a munkahelyteremtést és a biztonságot;
  - H. mivel a Duna-régió Európa nyugati és keleti felét egyesítő, fontos történelmi átjáró;
  - I. mivel az egymást követő bővítések eredményeként a Duna szinte az Európai Unió belső vízi útjává vált, és a Duna-régió jelentős szerepet játszhat a bővítés óta bekövetkezett változások láthatóvá tételében;
  - J. mivel a Duna-régió heterogén gazdasági kapacitásokkal rendelkező, összekapcsolt makrorégiót alkot;
  - K. mivel a Duna-régió gazdasági fejlődése jelentősen növelni fogja e makrorégió gazdasági jólétét, és ösztönzőleg hat a foglalkoztatásra;

- L. mivel ha a Duna-régiót egyetlen makrorégióként tekintenék, az elősegítené a gazdasági teljesítmény terén jelentkező regionális eltérések áthidalását és az integrált fejlődés fenntartását;
- M. mivel a Duna-delta és Budapest, ideértve a Duna két partját 1991 óta az UNESCO világörökség része, és a Duna-régióban a Natura 2000 hálózat keretében számos különleges természetvédelmi terület és különleges természetmegőrzési terület található; mivel a Duna és a Duna-delta egyedülálló és törekeny ökoszisztémával rendelkezik, ahol a környezetszennyezés következtében veszélyeztetett ritka növényfajták honosak,
1. üdvözlő, hogy a Bizottság jóváhagyta a Duna-régióra vonatkozó stratégiát, és támogatja az azt kísérő, négy pillér (a Duna-régió összekapcsolása, a környezet védelme, jólét teremtése és a Duna-régió megerősítése) köré csoportosítható cselekvési tervet, amely megfelel a mobilitás, az energiabiztonság, a környezetvédelem, a társadalmi és gazdasági fejlődés, a kulturális cserék, a biztonság és a polgári védelem Duna-régió belüli előmozdításával kapcsolatos szükségleteknek;
  2. emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament 2008 óta sürgeti ezt a stratégiát, és felhívja az Európai Unió Tanácsának magyar elnökségét és az Európai Tanácsot, hogy az Európai Tanács júniusi ülésén támogassák a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégiát, és a lehető leghamarabb kezdjék meg annak végrehajtását;
  3. különösen üdvözlő, hogy a stratégia az érdekelt felekkel – köztük a nemzeti, regionális és helyi hatóságokkal, valamint a tudományos és üzleti közösségekkel és a nem kormányzati szervezetekkel – folytatott széles körű konzultáció eredménye, és hangsúlyozza, hogy ez a stratégia sikerének fontos tényezője; ezzel összefüggésben szorgalmazza egy civil társadalmi fórum létrehozását a régióban, amely összefoghatná a köz- és a magánszféra szereplőit, lehetővé téve számukra a makroregionális stratégiák alakításában való részvételt;
  4. úgy véli, hogy a stratégia területi dimenziója hozzájárul a területi kohézióval kapcsolatos elképzelések konkrét fejlődéséhez, amely kohéziót a Lisszaboni Szerződés a gazdasági és társadalmi kohézióval egyenlő fontosságúként kezeli, és ezt szem előtt tartva felszólítja a Bizottságot, hogy folytasson aktív párbeszédet az EU makroregionális politikáinak a 2013 utáni időszakban betöltendő szerepéről, valamint azok hatásáról;
  5. hangsúlyozza, hogy az uniós makroregionális stratégiák fontos többletértéke a többszintű együttműködésben, a koordinációban és a rendelkezésre álló finanszírozás hatékonyabb stratégiai beruházásában mutatkozik meg, nem pedig a további erőforrások előirányzásában; kiemeli a svéd elnökségnek az újabb intézmények, újabb jogszabályok és újabb költségvetés szükségességéről szóló következtetéseit;
  6. felhívja a tagállamokat és a régiókat, hogy használják ki a 2007–2013 közötti időszakra rendelkezésre álló strukturális alapokat a stratégia lehető legnagyobb mértékű támogatásának biztosítása érdekében, különösen a munkahelyteremtés és a gazdasági növekedés ösztönzésére a gazdasági válság által leginkább érintett területeken, ugyanakkor indokolt esetben javasolja a működési programok módosításának lehetővé tételét a jelenlegi tervezési időszakban; kiemeli, hogy a régió sajátos jellemzőinek kihasználása a strukturális alapok sokkal hatékonyabb

felhasználásához és regionális szinten többletérték létrehozásához vezethet; hangsúlyozza, hogy felhasználatlan pénzügyi források is lehetnek makroregionális projektek támogatási forrásai;

7. úgy véli, hogy az Európai Unió bővítése, valamint a jelentősebb transznacionális kihívások (pl. a gazdasági válság, a környezeti fenyegetések, a fenntartható közlekedés, az energetikai összeköttetések, az erőforrások fenntarthatósága, a vízkészlet környezetbarát felhasználása) azt bizonyítják, hogy egyre növekszik az egyes államok egymásrataltsága és a szektoriális gondolkodás immár nem elfogadható, és hogy e tekintetben a makrorégiók létrehozása új távlatokat nyit a hatékonyabb együttműködés előtt azáltal, hogy a fenntartható fejlődéshez szélesebb, regionális szinten integrált és összehangolt módon közelít, valamint hatékonyabban alkalmazza a Duna-régióban rejlő, a fejlesztéssel és a természeti katasztrófák megelőzésével kapcsolatos lehetőségeket;
8. ezért hangsúlyozza, hogy e stratégiát a kohéziós politika célkitűzései keretében kell értelmezni, különös tekintettel a területi együttműködésre vonatkozó célkitűzésre (3. célkitűzés), és alapjául a kapcsolódó kérdésekre összpontosító, adott területre vonatkozó különböző kormányzati szintű politikák jobb összehangolását célzó, integrált, több témakörön átívelő, területi megközelítésnek kellene szolgálnia;
9. hangsúlyozza, hogy a Duna-stratégia megfelel az Európa 2020 célkitűzéseinek, és ezáltal biztosítja az európai fejlődési tendenciákkal és az EU intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés iránti kötelezettségvállalásával való összhangot;
10. stratégia integráló és egyesítő jellegét hangsúlyozva, meggyőződésének ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a Duna-stratégia – amennyiben azt a tagállamok, valamint a helyi és regionális hatóságok határozott politikai elkötelezettséggel támogatják – jelentős mértékben hozzájárulhat Európa múltbéli megosztottságának orvoslásához, ezáltal megvalósítva az uniós integráció elképzelését, valamint az elmúlt évek gazdasági és pénzügyi válságát követő európai gazdaságélénkítési stratégia átfogó sikeréhez és hatékonyságához, új lendületet adva a fenntartható növekedésnek helyi, regionális, nemzeti, nemzetek feletti és európai szinten, nemcsak Közép- és Délkelet-Európán belül, hanem sokkal tágabb földrajzi összefüggésben is;
11. tudomásul veszi, hogy a globális pénzügyi és gazdasági válság súlyos hatással volt a régió valamennyi országára, különösen a Duna menti országokra; felhív minden érdekelt felet, hogy a válság miatt ne gyengüljön elkötelezettségük a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia iránt;
12. hangsúlyozza, hogy a Duna-régió Európa kapuja a Nyugat-Balkánhoz, ezért a Duna-régióra vonatkozó európai stratégia nemcsak elősegíti a szomszédsági kapcsolatok javulását Közép- és Délkelet-Európában, hanem fontos többletértéket jelent az EU Kelet-Európával kapcsolatos politikájához, így kiváló alkalmat teremt az egész Unió számára ahhoz, hogy megerősítse a Balkánnal folytatott politikai és gazdasági együttműködését, és következésképpen hozzájáruljon az európai integráció folyamatának bővüléséhez és megszilárdulásához a térségben;
13. hangsúlyozza, hogy a Duna-stratégia a vele járó, határokon átnyúló együttműködés különböző formáival együtt könnyen a gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődés, a jólét létrehozása, az életminőség javítása egyik fontos tényezőjévé válhat,

katalizátorként hatva a helyi és regionális erőfeszítésekre, köztük a fejlesztési szükségletekre, számos területen – például a kultúra, az oktatás, a foglalkoztatás, a környezetvédelem, az ipari ellátási láncok, a települési együttműködési projektek, valamint transznacionális közlekedéskorszerűsítési kezdeményezések terén – hozzájárulva az erős, határokon átnyúló kapcsolatok kialakulásához, többek között a kisebb projektekhez (az emberek közötti, ún. „people-to-people” programokhoz);

14. úgy véli, hogy a nagy léptékű stratégiák – például a makroregionális stratégiák – kidolgozásának általában véve hozzá kell járulnia a helyi és a regionális szintek uniós politika végrehajtásában betöltött szerepének növeléséhez;
15. hangsúlyozza, hogy az együttműködés új „makroregionális” keretének gondoskodnia kell arról, hogy a peremterületek természetes hátrányait előnyökké és lehetőségekké alakítsák át, és hogy ezen területek fejlődését előmozdítsák;
16. hangsúlyozza, hogy a közös kihívások megoldása, a konkrét projektek kiválasztása és hatékony végrehajtása, valamint a felelősségteljes kormányzási mechanizmus biztosítása érdekében a döntéshozatal valamennyi szakaszába (előkészítés, végrehajtás, ellenőrzés és értékelés) be kell vonni a Duna-régió illetékes regionális és helyi érdekelt feleit (pl. a Duna-menti Városok és Régiók Tanácsát) és a civil társadalmat; sürgeti a kormányokat, hogy támogassák és segítsék elő azokat az intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik a nem kormányzati szervezetek, a szakmai szövetségek és a civil társadalom proaktív részvételét, kellően tekintetbe véve többek között a nők hálózatait és a kisebbségeket is;
17. ezzel összefüggésben javasolja a helyi közösségek bevonásának fokozását kiterjedtebb és célzottabb kommunikációs és konzultációs eszközök létrehozása révén, ideértve a helyi médiát (helyi televíziót, rádiót, valamint a nyomtatott és online napilapokat); valamint javasolja egy, a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégiának szentelt külön weboldal létrehozását, amely a központi kormányok és a helyi önkormányzatok, a nem kormányzati szervek és a Duna-régióban működő más szervek által vállalt, folyamatban lévő és jövőbeli projektekkal kapcsolatos tapasztalatok cseréjének fóruma lehetne;
18. emlékeztet a balti-tengeri stratégiából nyert tapasztalatok eredményére a döntéshozatali folyamat – többek között az uniós finanszírozás felosztása – átláthatóságának tekintetében;
19. ösztönzi a politikai kötelezettségvállalást a polgárok és az érintettek politikai és helyi hatóságokba vetett bizalmának javítása érdekében;
20. megállapítja, hogy a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtásának sikere attól függ, hogy a települési szereplők képesek-e, tudnak-e és készek-e beavatkozni a regionális munkaerőpiacokba olyan projektkezdeményezések révén, amelyek fellendítik a helyi munkaerő-keresletet, megteremtik az intelligens és környezetbarát növekedés alapját, valamint javítják a különböző tagállamok határregióni közötti együttműködést; felhívja a figyelmet a Duna- régió belüli gazdasági fejlődés és az innováció tekintetében megfigyelhető aránytalanságokra, és annak szükségességére, hogy növeljék valamennyi terület potenciálját, ideértve a legfejlettebbeket is, hiszen azok segíthetik a leghátrányosabb helyzetben lévő régiók felzárkóztatását; rámutat a fejlődési és innovációs potenciállal rendelkező új területek

támogatásának fontosságára, és arra, hogy ki kell használni a balti-tengeri stratégia és a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia hozzáadott értékét;

21. felszólít az energetikai infrastruktúra, az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások fejlesztésére az integrált és jól működő energiapiac létrehozása érdekében;
22. tudomásul veszi a közép- és hosszú távú előrejelzéseket, amelyek azt mutatják, hogy Európa déli térségeit – köztük az Európa délkeleti részein található tagállamokat – különösen érinteni fogják az éghajlatváltozás következményei; meg van győződve róla, hogy a Duna-stratégia fontos szerepet játszik e tekintetben, és azzal a céllal kell megtervezni, hogy enyhítse az éghajlatváltozás káros hatásait a Duna menti régiókban, figyelembe véve a folyók hálózatának összetett szerepét és természetét (vízellátás, ökológiai szempontok, közlekedési infrastruktúra, öntözési és mezőgazdasági szempontok, védett állatok és növények stb.);
23. rámutat arra, hogy Közép- és Délkelet-Európa ökológiai szempontból Európa egyik leggazdagabb, ugyanakkor legsérülékenyebb területe, amelyet ökológiailag rendkívül összetett és nagy értékű, ezért magas szintű védelmet igénylő ökoszisztéma jellemez; üdvözlö a Duna-régióra vonatkozó európai stratégia célját, amely élhető, fenntartható és ugyanakkor fejlett, virágzó Duna-régió létrehozására irányul az olyan környezeti kockázatok, mint az árvizek és az ipari szennyezés kezelése, a víztartalékok minőségi és mennyiségi ellenőrzésének fenntartása és fenntartható használatuk biztosítása, a biológiai sokféleség, a táj, valamint a levegő és a talaj minőségének megőrzése révén; hangsúlyozza, hogy a Duna-medence környezetének védelme fontos szempont, amely ösztönzőleg hathat a régió felelősségteljes mezőgazdasági és vidékfejlesztésére; sürgeti a Duna ökológiai állapotának javítását és a szennyezés csökkentését, valamint az olaj és más mérgező, illetve káros anyagok további folyóba engedésének megakadályozását célzó intézkedések meghozatalát; hangsúlyozza, hogy a Duna jó ökológiai állapota előfeltétele az összes folyó menti emberi tevékenységnek, és javasolja, hogy fektessenek különös hangsúlyt a környezetvédelmi célkitűzésekre;
24. meggyőződése, hogy a Duna-medence természetes árvízviisszatartó kapacitásának megőrzésére és az árvizek megismétlődésének megakadályozására irányuló intézkedések nyújtják a legmegfelelőbb választ a dunai régió egyedülálló érzékenységeire és sebezhetőségére; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy az uniós forrásokat olyan projektekre fordítsák, amelyek megfelelnek az EU környezetvédelmi szabályozása végrehajtásának;
25. rámutat arra, hogy a Duna-régió államai gazdaságilag egymástól függenek, és hangsúlyozza, hogy a fenntartható és hatékony fejlődés szempontjából kiemelkedő fontossággal bír az ikt és a kis- és középvállalkozások fejlesztésébe, valamint ezek kutatással foglalkozó részlegeibe történő beruházás, az innováció, a vállalkozó szellem és a tudás alapú gazdaság növekedése;
26. hangsúlyozza, hogy a gazdasági fejlődés és beruházás ígéretes területei a gazdasági növekedésnek, és hogy a zöld technológiák és az ökológiai korszerűsítés, mint például az energiahatékonyság fokozása, a megújuló energiaforrások és a vízgazdálkodás javítása hozzájárulhat a térség fenntartható fejlődéséhez és a gazdasági tevékenység negatív környezeti hatásainak csökkentéséhez;

27. elismeri a Duna-stratégia fontos szerepét a zöld gazdaság, a zöld innováció és tágabb értelemben egy új, versenyképes, alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó gazdaság kialakítására irányuló kutatás és innováció, valamint a környezetbarátabb megközelítések előmozdításában a határokon átnyúló ipari együttműködési projektek kialakítása során; sürgeti a part menti országokat, hogy kezeljék elsődleges prioritásként a megosztott hidrológiai és vízminőség-ellenőrző létesítmények felállítását, amelyek nélkül számos üzleti fejlesztés kudarcba fullad;
28. hangsúlyozza a régió belüli fenntartható idegenforgalom előmozdításának fontosságát, kiemelve az egész Duna mentén kiépített kerékpárúton rejlő gazdasági lehetőségeket, valamint a Duna-régió európai idegenforgalmi célponttá fejlesztését és a Duna-régió európai márkanévének kialakítását;
29. támogatja a vállalkozásfejlesztési hálózatok és nem kormányzati kereskedelem-támogató testületek felállítását, amelyek összehangolhatják és előmozdíthatják a későbbi fejlesztési lehetőségeket és a vállalkozások – különösen a kkv-k –, a kutatás, az egyetemek és a közhatóságok közötti együttműködést, a lehetséges tudásalapú regionális innovációs csoportok ösztönzése és a regionális versenyképesség fellendítése érdekében;
30. hangsúlyozza, hogy valamennyi közlekedési módot az uniós szabványoknak megfelelően korszerűsíteni kellene, és hogy a környezetbarát közlekedési módoknak, mint a vasúti vagy belvízi szállításhoz adott esetben elsőbbséget kell biztosítani a régió közlekedési rendszerének tervezése során, az alkalmazandó uniós vívmányok valamennyi lényeges elemének teljes körű tiszteletben tartásával;
31. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsák a Duna-régió infrastruktúráját és gazdasági teljesítményét, valamint idejében és környezetileg fenntartható módon zárják le a – Duna-régióhoz kapcsolódó – TEN-T projektek végrehajtását; tekintettel a TEN-T iránymutatásokra, felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy legyenek tekintettel a közlekedési rendszer fejlesztésének szükségességére a Duna-régióban;
32. az infrastrukturális fejlesztések három olyan fontos szintjét emeli ki, ahol a Duna-stratégia összehangolt megközelítése szinergiákat hozhat létre: i. a Duna menti multimodális folyosó (18. TEN-T kiemelt projekt); ii. a Duna menti multimodális folyosó és a szomszédos tagállamok közötti kapcsolatok (a Duna-régióhoz kapcsolódó TEN-T kiemelt projektek), iii. a TEN-T, a nemzeti és a regionális hálózatok határokon átnyúló akadályai;
33. hangsúlyozza, hogy a Duna-medence belvízi hajózásáról és környezeti védelméről szóló közös nyilatkozatot a Nemzetközi Dunavédelmi Bizottság, a Duna Bizottság és a Nemzetközi Száva Bizottság dolgozta ki, és hogy az általános iránymutatást ad a vízi infrastrukturális projektekhez mind a műszaki tervezőknek, mind egyéb érdekelt feleknek, akik részt kívánnak venni a vízi útvonalak fejlesztésének tervezési folyamatában, valamint hogy ezek az iránymutatások a szükségletek elemzése, valamint a hajózás és az ökológiai állapot javítása érdekében az összes fél számára a lehető legtöbb előnyös intézkedés előterjesztése tekintetében integrált tervezési csapatokat tesznek szükségessé; javasolja, hogy a Bizottság tartsa tiszteletben a közös nyilatkozatban vállalt kötelezettségeket;
34. úgy véli, hogy a hatékony komodalitás és innováció alapelvével összhangban, a fejlett

belvízi kikötők és a logisztika, a belvízi hajózás és a vasúti közlekedés kombinációja fontos gazdasági fejlődési lehetőséget jelent a Duna-régió EU-val szomszédos államai számára is, és hozzájárulhat a közlekedési akadályok felszámolásához;

35. rámutat arra, hogy a hetedik kutatási és technológiafejlesztési keretprogram szerint ösztönözni kell a tiszta és hatékony hajók fejlesztését, kiemelt figyelmet fordítva az információs és kommunikációs technológiákra, valamint a hajók kialakítására, környezeti hatékonyságára és felszerelésére;
36. kiemeli, hogy a Majna–Duna csatorna révén összekötött Rajna és Duna közvetlen kapcsolatot hoz létre tizenegy ország között az Északi-tengertől a Fekete-tengerig több mint 3500 km-en, és hangsúlyozza, hogy a Duna-régióra vonatkozó európai stratégiát ki kell terjeszteni a Fekete-tenger térsége felé; rámutat, hogy a Duna-régió fenntartható fejlődése tovább fogja növelni a Fekete-tenger térségének geostratégiai jelentőségét;
37. ösztönzi a Duna kulturális környezetének javítását a kulturális párbeszéd előmozdítása, az egyetemi csereprogramok és a nemzetek közti együttműködésen alapuló ifjúsági projektek támogatása, a fenntartható idegenforgalom elősegítése, valamint a történelmi és építészeti örökség védelme által;
38. hangsúlyozza, hogy a kultúrák közötti párbeszéd és a Duna-régió országai közötti megértés támogatása érdekében elengedhetetlenül fontos az összefogás a kulturális projektek terén; e tekintetben kiemeli a fiatalok kulturális és oktatási létesítményeken keresztüli aktív bevonását a többnemzetiségű hálózatok kialakítása érdekében;
39. ösztönzi a sérülékeny csoportokat, különösen a romákat célzó projektekre és projekthálózatokra fordított erőforrások növelését;
40. hangsúlyozza, hogy összehangolt megközelítésre van szükség, amelynek célja az összes rendelkezésre álló uniós támogatás hatékonyabb felhasználása a Duna-régió országaiban, a stratégia céljainak lehető legnagyobb mértékű megvalósítása érdekében; hangsúlyozza továbbá, hogy kellő rugalmasság szükséges ahhoz, hogy a meglévő operatív programok keretében fejleszteni lehessen a Duna-stratégiához kapcsolódó projekteket;
41. az országok és régiók közötti együttműködés erősítése érdekében egyedi rendelkezések kidolgozását ösztönzi a küszöbön álló, strukturális alapokról szóló általános rendelet keretében, olyan területi együttműködési rendelkezések alapján, amelyek egyértelműek és figyelembe veszik az eltérő közigazgatási kultúrát és nem rónak további igazgatási terhet a kedvezményezettekre, valamint ösztönzi további közös fellépési stratégiák kialakítását, amelyek növelhetik a régió vonzerejét európai és nemzetközi szinten, és amelyek ezt követően a határokon átnyúló együttműködés mintái lehetnek;
42. felhívja a figyelmet „Az EU Duna-régiójára vonatkozó irányítási modell meghatározása – jobb és hatékonyabb koordináció” elnevezésű meglévő előkészítő intézkedésre, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy megfelelően használják fel ennek költségvetését a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia kialakításához és végrehajtásához szükséges irányítási modell meghatározásához kapcsolódó tevékenységek finanszírozására; hangsúlyozza, hogy megfelelő technikai segítséget kell nyújtani a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia keretében

zajló fellépések és projektek végrehajtásához; úgy véli, hogy a technikai segítség költségeit jobban el kell ismerni és figyelembe kell venni a stratégia pénzügyi keretének tervezésekor, és hogy a segítségre elkülönített összeget a partnerek rendelkezésére kell bocsátani, ha azt makroregionális szinten összehangolt célokra és fellépésekre használják fel;

43. üdvözli, hogy a Bizottság 2011. február 3-án bemutatta a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia kiemelt területi koordinátorait; úgy ítéli meg, hogy mostantól kezdve a kiemelt munkaterületeken vezető szerepet játszó országoknak és régióknak kell irányítaniuk a stratégia végrehajtását munkaprogramok elfogadása, finanszírozási források azonosítása, az adott területen az országok és régiók közötti együttműködés erősítése és a legsürgősebb fellépések elindítása révén, hogy elősegítsék a Duna-régió gazdaságában rejlő lehetőségek teljes körű kihasználását, és különösen az adott területen a kiemelt kezdeményezések megvalósítására szabott határidő tiszteletben tartását;
44. felhívja a Bizottságot, hogy a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtásának időközi értékelése keretében dolgozzon ki az összehasonlíthatóságot lehetővé tevő mutatókra támaszkodó konkrét eszközöket és kritériumokat;
45. felhívja a Bizottságot, hogy elemezze a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtásával kapcsolatos első eredményeket és tapasztalatokat, ami az EU balti-tengeri régióra vonatkozó stratégiájának elemzésével együtt elő fogja segíteni a makroregionális stratégiák finanszírozására szolgáló lehetséges források és módszerek feltérképezését a jelenlegi kereten belül;
46. felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen tájékoztassa az Európai Parlamentet és tanácskozzon vele a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtásának helyzetéről és frissítéséről, valamint a Duna-régióhoz kapcsolódó, EU által finanszírozott projektekről;
47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, az Európai Bizottságnak a Régiók Bizottságának, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a többi érintett intézménynek.